

Fem números?

Modest Guinjoan / Josep Maria Llaurador

Que si una humiliació, que si un atac a la dignitat, que... Foteses! Això devien pensar la majoria dels empresaris –tant se val la seva ideologia- d'aquest país –i de l'altre!- davant la sentència del TC sobre un estatut tantes vegades retallat abans de ser beneït pels qui, suposadament, tenen el poder delegat i el poder real en un estat democràtic. Després de donar allargs durant quatre anys, ningú amb experiència en els negocis no podia esperar res millor! Que diguin el que vulguin; les paraules empal·lideixen davant del fets i de les xifres.

Una empresa o un país amb un dèficit anual –és a dir, cada any des que tenim democràcia!- del voltant de 20.000 milions d'euros, serà molt solidari però, si és capaç de sobreviure, serà amb esforços extraordinaris de tot tipus per compensar les mancances en inversions de la casa mare o de l'estat. Els fets també demostren que el famós corredor mediterrani, malgrat els evidents avantatges econòmics, deu ser cosa del dimoni per a l'estat, perquè en fuig esperitat via Saragossa. També cal mantenir en minoria el paper dels indígenes en l'aeroport de Barcelona, no fos cas que aconseguissin crear un hub de debò que deixés aïllada la "meseta"; per això i per no fer referència a la T4, prefereixen fer un superaeroport a Ciudad Real (amb tots els respectes!) abocant-hi diners públics a cabassos amb una visió molt empresarial. Els particulars també poden fer números; han de saber per què cobren molt menys del que podrien i per què les instal·lacions sanitàries, els mitjans educatius i els ajuts als més febles sempre seran deficitaris, si les coses no es capgiren com un mitjó. Si fan números, s'emprenyan. Que no en parlin tant. Fets!